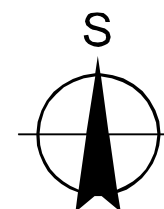

Šumava - plochy lesních vegetačních stupňů

1 : 200 000

0 2,5 5 10 15 20 km

Mapový podklad © Český úřad zeměměřický a katastrální

- hranice NP Šumava
- hranice CHKO Šumava
- klimatické smrčiny nad 1200 m n.m. - 4824 ha
- bukové smrčiny 1100 - 1200 m n.m. - 14639 ha
- smrkové bučiny 750 - 1100 m n.m.
- plochy disturbovaných smrčin (bude doplněno) - cca 25000 ha

Základní ideologické výchovné propagační mantry při výrobě virtuální divočiny:

- kůrovec je přirozenou součástí lesa, kterého bychom měli *nechat volně působit* – „vzdělávací“ tabule např. u pramenů Vltavy, u Plešného jezera aj. (u člověka snad chápou, že jeho přirozené choroby a škůdce není dobře nechat volně působit)
- na Šumavě jsou *unikátní klimaxové horské smrčiny*, které je třeba chránit, ale v jiné souvislosti – tyto nepřirozené porosty je třeba co nejrychleji přeměnit na „přírodní“
- Šumava je *největší evropský lesní komplex*, kde je vhodné vytvořit „divoké srdce Evropy“

Realita:

- naoktrojovanou bezzásahovostí byla zlikvidována většina zachovalých pralesových torz
- většina vyráběných „přírodních lesů“ jsou opět nestabilní sekundární stejnověkové monokulturní smrčiny
- sukcesně je likvidováno bezlesí, nejcennější plochy vodohospodářsky významných rašelinišť odumírají díky uschnutí hřebenových smrčin a je zásadně snižována biodiverzita
- suché smrčiny jsou dnes na cca 25000 ha, základní škody činí 100 miliard Kč - a pořád to nestačí
- širší okolí Pošumaví je demograficky degresivní a region ekonomicky propadá
- buk a klen nám příroda nenahradí